

“मीठे बच्चे- तिमीहरूले देह सहित यो सारा पुरानो दुनियाँको त्याग गर्नु छ किनकि तिमीहरूलाई गाइडद्वारा सत्य मार्ग मिलेको छ।”

प्रश्न:- ईश्वरीय योजना अनुसार कुन कर्तव्यमा कल्याण समाहित छ?

उत्तर:- यो महाविनाशको जुन कर्तव्य छ, जसमा सारा बेहदको पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ, यसमा कल्याण समाहित छ। मनुष्यले त सम्झन्छन्- यसमा धेरै ठूलो अकल्याण हुन्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ- मैले यो ज्ञान यज्ञ जुन रचेको छु, यसमा सारा पुरानो दुनियाँको आहुति पर्नेछ, त्यसपछि नयाँ दुनियाँ आउँछ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो महिमा कसको थियो? उहाँ माता-पिता अर्थात् परमपिता परमात्माको महिमा। सर्वोच्च भगवान नै सर्वोच्च पिता हुनुहुन्छ। ईश्वरलाई पिता भनिन्छ। कसका पिता? सारा मनुष्य सृष्टिका पिता। उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। जब उहाँलाई बाबा भनिन्छ भने त रचयिता पनि हुनुहुन्छ। मनुष्य सृष्टिका रचयिता हुनुहुन्छ। वास्तवमा सबै मनुष्य मात्रका दुई पिता हुन्छन्- पहिलो लौकिक, दोस्रो पारलौकिक, आत्माहरूको बाबा। आत्मालाई शरीर दिने लौकिक पिता हुन्। आत्मा त निराकार नै हो। आत्माहरूको निवास स्थान निराकारी दुनियाँमा हो जसलाई ब्रह्मलोक पनि भनिन्छ। यहाँ सबै आत्माहरूलाई यो शरीर प्राप्त भएको छ पार्ट बजाउनको लागि, ड्रामाको रहस्यलाई पनि राम्ररी बुझ्नु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ- ईश्वर पिताको महिमा सबैभन्दा बेग्लै छ। गायन पनि गर्छन्- ओ गड फादर। मनुष्य सृष्टिका बीज रूप हुनुहुन्छ। यो हो उल्टो वृक्ष। बीज माथि छ। जब ओ गड फादर भन्छौ भने नजर माथि तिर नै जान्छ। सबै आत्माहरूको पिता एक परमपिता हुनुहुन्छ। उहाँको महिमा सबैभन्दा उच्च छ। तर मनुष्यहरूले केही पनि जान्दैनन्। सबै आत्माहरूको पिता उहाँ निराकार बाबा र फेरि साकार बाबा प्रजापिता ब्रह्मा, जसलाई आदि देव, महावीर वा एडम पनि भनिन्छ। जसद्वारा निराकार परमपिता परमात्मा मनुष्य सृष्टि रचनुहुन्छ। पितालाई कहिल्यै पनि बेअन्त भन्न सकिदैन। जसरी लौकिक पिताले रचना रच्छन्, स्त्रीलाई एडप्ट गरेर तिनीद्वारा बच्चा जन्माउँछन्। त्यसैले उसलाई पिता भनिन्छ। पितालाई कहिले पनि सर्वव्यापी वा बेअन्त भनिदैन। बाबाद्वारा नै बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्छ। त्यसैले निराकार परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूको बेहदका बाबा। यो कुरा बुझ्नु पर्छ। ईश्वर एक हुनुहुन्छ, पिता एक हुनुहुन्छ। अहिले आत्माले आफ्ना पितालाई भुलेका छन्। पितालाई भुल्नाको कारण नै सबै मनुष्यहरू अनाथ बनेका छन्। पितालाई नजान्नाको कारण स्वर्ग एवं रचना वा भाइ-बहिनीहरूलाई याद गर्दै रहन्छन्। पितालाई भुलेर नै आपसमा लडाइँ-झगडा गरिरहन्छन्। अनाथ बनेका छन्। वर्सा त उहाँ पिताद्वारा नै मिल्छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि उहाँकै रचना हुन्। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर सूक्ष्मवतन निवासी हुन्। सूक्ष्मवतनभन्दा माथि मूलवतन छ, त्यहाँ परमपिता परमात्मा रहनुहुन्छ। हामी आत्माहरू पनि त्यहीँकै निवासी हौं। आत्माले भन्दछ- त्यो हो प्यारो ईश्वर पिताको घर निराकारी दुनियाँ। यी वतनहरूलाई जान्नु पर्छ। तीन लोक भनिन्छ। मूल वतन, सूक्ष्म वतन, र स्थूल वतन। सबैभन्दा

२०७५ आषाढ १३ बुधबार २७-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

उच्च हुनुहुन्छ बाबा। गर्ने-गराउनेवाला, रचयिता, निर्देशक परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। फेरि ब्रह्माद्वारा मुखवंशावली ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूलाई एडप्ट गर्नुहुन्छ। देलवाडा मन्दिरमा पनि आदि देव देखाइएको छ। तल तपस्या गरिरहेका छन्। तिमी नै यादगार देखाइएको छ। जसले सृष्टिलाई पतितबाट पावन बनाए उनीहरूको नै यादगार छ। सबै सजनीहरूको साजन एउटै हुनुहुन्छ। अवश्य मन्दिरमा जगत अम्बा र जगतपिता बस्नु भएको छ। राजयोगको तपस्या गरिरहनु भएको छ। भगवानुवाच— म ब्रह्मा तनद्वारा बसेर तिमीहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। जगत अम्बा पनि छन्। प्रजापिता ब्रह्मा पनि छन् र ब्रह्माकुमार कुमारीहरू पनि छन्। अधर कुमारीहरू पनि छन्। मन्दिरको मालिकहरू स्वयं जान्दैनन्, यी कुमारीहरू को हुन्, अधरकुमारीहरू को हुन्? अवश्य जगत अम्बा, जगत पिताका बच्चाहरू होलान्। ती सबैलाई बसेर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। सुरु-सुरुमा ब्रह्मालाई कसरी रच्नुहुन्छ? त्यो कुरा पनि बताउनुहुन्छ। साधारण तनमा, वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गर्छु। त्यसैले उनी आदि देव भए नि। प्रजापिता ब्रह्मा जसलाई महावीर भनिन्छ— ब्रह्मा कसका बच्चा हुन्? म ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्छु भन्ने कुरा बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। मेरो नाम हो शिव। यस्तो पनि होइन, बाबा आउनु नै हुन्। गायन पनि छ— यदा यदाहि.... यस समय यो हो नै पतित दुनियाँ। पावन दुनियाँ कसरी बन्छ, यो कुरा सम्झाउनु पर्छ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— म नै सद्गति दाता हुँ। गंगाको नदीलाई गति-सद्गति दाता भन्न सकिदैन। पतित-पावन त परमपिता परमात्मा नै हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गको रचना गर्ने ईश्वर पिताले नै स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। जब उहाँका नै सन्तानहरू हुन् भने अवश्य ईश्वर पिताबाट स्वर्गको वर्सा मिल्नु पर्छ। यो समझदारीको कुरा हो। देलवाडा मन्दिरमा पनि पूरा यादगार छ। तल तपस्यामा बसेका छन्, माथि स्वर्गको यादगार छ। देवी-देवता भारतवर्षमा नै थिए। अवश्य बाबा पतितहरूलाई पावन बनाउन आउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु। संगम युग हो कल्याणकारी युग। जब कलियुगको अन्त्य हुन्छ तब म आएर सत्ययुगको स्थापना गर्छु। यो कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। उहाँ जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ। मनुष्यलाई भगवान भन्न सकिँदैन। मनुष्य त ८४ जन्म लिन्छन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो मृत्युलोक हो। सत्ययुगलाई भनिन्छ अमरलोक। यो हो रौरव नरक। मनुष्यहरूले एक अर्कालाई काट्दै रहन्छन्। भारतवर्ष नै पावन थियो जसमा देवी-देवताहरू राज्य गर्थे। बाबा आउनु नै हुन्छ पतित-दुनियाँ, पतित शरीरमा। अवश्य जो पहिला सत्ययुगमा आएका थिए, उनको नै अन्तिम जन्मको तनमा बाबा आउनु भएको थियो। गायन पनि छ— आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... पूरा हिसाब भयो नि। सुरु-सुरुमा देवी-देवता धर्मका आत्माहरू नै थिए। ८४ जन्म पनि उनीहरूकै हो। इस्लामी, बौद्धी आदि ८४ जन्म लिन सक्तैनन्। भारतखण्ड नै परमपिता परमात्माको जन्मभूमि हो। सबै खण्डहरूभन्दा श्रेष्ठ हो भारत-खण्ड। तर अहिले कलियुग हो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यो हो अविनाशी विश्व नाटक। यसको कहिले विनाश हुँदैन। विश्वको इतिहास-भूगोल पुनरावृत्ति हुन्छ। जो यस ज्ञानलाई जानेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्छन्, तिनीहरू नै चक्रवर्ती राजा बन्छन्। यहाँ जतिबेला देवी-देवताहरूको राज्य थियो, त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन। नयाँ भारतवर्षमा नयाँ राजधानी देवी-देवताहरूको थियो। विश्व सर्वशक्ति अधिकार सम्पन्न राज्य थियो। उनीहरूमाथि कसैले

२०७५ आषाढ १३ बुधबार २७-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 विजय पाउन सक्तैनन्। श्री लक्ष्मी-नारायण सारा विश्वको मालिक थिए। उनीहरूलाई विश्वको मालिक
 बनाउनेवाला अवश्य विश्वको रचयिता नै हुनुहुन्छ। उहाँ परमपिता परमात्मा, गड फादर हुनुहुन्छ। यस
 समयमा देवी-देवताहरूको नाम-निशान नै छैन। देवी-देवताहरूको केवल चित्र छ। तर उनीहरूको
 कर्तव्यको बारेमा कसैले पनि जान्दैनन्। यस समय सरकारमा पनि कुनै तागत छैन। आफ्नो धर्म नै थाहा
 छैन। धर्ममा शक्ति हुन्छ भन्ने गरिन्छ। धर्मको स्थापना गर्नेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ। उहाँलाई नै
 सर्वशक्तिमान भनिन्छ। त्यसैले ईश्वर पिता पनि हुनुहुन्छ फेरि उहाँलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ, त्यसैले
 शिक्षक पनि हुनुहुन्छ साथै उहाँलाई पतित-पावन भनिन्छ, त्यसैले सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। उहाँका कोही
 पिता छैनन्। उहाँ हुनुहुन्छ परमपिता, परम शिक्षक किनकि ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। अरू कोही पनि
 मनुष्यहरूले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान जान्दैनन्। सबैका सद्गतिदाता पनि उहाँ एकै हुनुहुन्छ।
 उहाँका कोही गुरु छैनन्। उहाँ नै बेहदका बाबा, बेहदका शिक्षक र बेहदका सद्गुरु हुनुहुन्छ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— दुनियाँ अहिले कंगाल पतित बनेको छ। पतित बनाउँछ माया रावणले। अहिले
 आसुरी राजस्थान भएको छ। सत्ययुगमा दैवी राजस्थान थियो जसलाई स्वर्ग हेवन भनिन्छ। भारतखण्ड
 नै सबैभन्दा उच्च अविनाशी खण्ड हो। अविनाशी बाबाको यो जन्मस्थान हो। भारत-खण्डको कहिले
 विनाश हँदैँन अरू सबै समाप्त हुन्छन्। बाबाको पनि यस नाटकमा पार्ट छ, जो यस सृष्टिलाई पावन
 बनाएर आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। शंकरद्वारा अनेक अधर्मको विनाश। यो
 विनाश कुनै अकल्याणकारी छैन। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ, जसबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भएको थियो।
 बाबा भन्नुहुन्छ— गीताको रचयिता म निराकार परमपिता परमात्मा हुँ। मनुष्यहरूले फेरि कृष्णको नाम
 राखिदिएका छन्। भगवानुवाच— म तिमीहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। तिमी राजयोगी हौ। तिमीले सारा
 पुरानो सृष्टिको, देह सहित जे कुरा छन् ती सबैको त्याग गर्नु छ। म पण्डा (गाइड) बनेर सबैलाई फर्काएर
 लैजान आएको हुँ। बाबाले नै दुःखबाट छुटकारा दिलाउनुहुन्छ। आधा कल्प हुन्छ भक्ति अर्थात् रावण
 राज्य र आधा कल्प हुन्छ रामराज्य। यो कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। कोही मनुष्यले सम्झाउँदैनन्।
 अहिले बाबा आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी यो प्रवृत्ति मार्ग हो।
 सत्ययुगमा पवित्रता थियो त्यसैले सुख, शान्ति पनि थियो। अहिले पवित्रता छैन त्यसैले सुख, शान्ति
 पनि छैन। सबै रोगी, दुःखी छन्। अहिले सृष्टि दुःखधाम भएको छ। यही सृष्टि सुखधाम थियो। बाबा
 भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म सँग योग लगाऊ। पहिले त यो निश्चय हुनु पर्छ, म आत्मा हुँ, नकि
 परमात्मा। जसरी संन्यासीहरू भन्दछन्— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। परमात्माको नै महिमा धेरै महान् छ।
 तिमीहरू पनि सत्ययुगमा सबै पवित्र थियौ। अहिले अपवित्र बनेका छौ। ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय, वैश्य,
 शूद्र— यी वर्णहरू छन् नि। तिमी हौ प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान ब्राह्मण। आदि देव ब्रह्मालाई कसले जन्म
 दियो? बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यिनमा प्रवेश गरेर यिनको नाम ब्रह्मा राखेको हुँ। यिनलाई एडप्ट गरौं। यी
 भागीरथ हुन्। यी द्वारा म तिमीहरूलाई माया माथि विजय प्राप्त गराउँछु। बाँकी कुनै युद्ध आदिको मैदान
 होइन। तिमी हौ अहिंसक। हिंसा दुई प्रकारका हुन्छन्... एक त काम कटारीको हिंसा, अर्को एक
 अर्काका काट-मार गर्ने हिंसा। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। यसबाट तिमीले आदि-मध्य-अन्त्य

दुःख पाएका छौ। रावण राज्य द्वापर देखि सुरु हुन्छ। जब ब्रह्माको रात शुरू हुन्छ। यो संगमयुग नै सबैभन्दा कल्याणकारी युग हो। पछि त तल उत्रिदै जान्छन्। देवताबाट क्षत्रिय, अनि क्षत्रियबाट वैश्य, शूद्र वर्णमा आउनु नै पर्छ। जो ब्राह्मण वर्णका हुन्छन् उनीहरू नै आएर ब्रह्माकुमार, ब्रह्माकुमारी बन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— विश्व जीवनमुक्त थियो, अहिले जीवनबन्ध छ। बाबा आएर सेकेन्डमा जीवन मुक्ति दिनुहुन्छ। बाबाबाट कल्प-कल्प बेहदको सुखको वर्सा मिल्छ। मुक्ति-जीवन मुक्तिको वर्सा मनुष्यले मनुष्यलाई दिन सक्दैनन्। पार लिएर जाने एउटै सतगुरु हुनुहुन्छ। तिमी विश्वको रचयिता बाबाद्वारा विश्वको मालिक बनिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त निष्काम हुँ। ब्रह्माद्वारा तिमीहरूलाई विश्वको मालिक बनाएर म वानप्रस्थमा बस्दछु। गायन पनि छ— दुःख में सिमरण सब करे, सुख में करे न कोई... अहिले सबै भक्तहरू एक भगवानलाई याद गर्छन्। फेरि पनि सर्वव्यापी भन्दछन्, त्यसो हो भने भक्त कसरी ठहरिए? यो उल्टो ज्ञान हो। बाबा त मुख वंशावली रचनुहुन्छ। तिमी हौ प्रजापिता ब्रह्मा मुखवंशावली। ती ब्राह्मण हुन् कोख वंशावली। ती जिस्मानी पण्डा हुन्, तिमी हौ रूहानी पण्डा।

बाबा सबै आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— अब म बाबालाई याद गर। बाबालाई कहाँ भुल्नु हुन्छ र! बाबालाई भुल्यौ भने वर्सा कसरी मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— एक मलाई याद गर। अरू सबै हुन् रचना, उनीहरूबाट वर्सा प्राप्त हुन सक्दैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ड्रामाको रहस्यलाई राम्ररी बुझेर पार्ट खेलनु छ। अहिले हामी सनाथ बनेका छौं, कहिल्यै आपसमा लडाइँ-झगडा गर्नु हुँदैन।
- २) बाबा पण्डा बनेर सबैलाई लिएर जान आउनु भएको छ। अब देह सहित सबै कुरा भुलेर एक बाबालाई नै याद गर्नु छ।

वरदानः— हिम्मतको संकल्पद्वारा मायालाई हिम्मतहीन बनाउने हिम्मतवान आत्मा भव

जो बच्चाहरू एक बल एक भरोसामा रहन्छन्, हिम्मतको संकल्प गर्छन्— मलाई विजयी बन्नु नै छ। उनीहरूलाई हिम्मते बच्चा मदते बाबाको सदा अनुभव हुन्छ। हिम्मतद्वारा मदतको पात्र बन्छन्। हिम्मतको संकल्पको अगाडि माया हिम्मतहीन बन्छ। जसले कमजोर संकल्प गर्छ— थाहा छैन हुन्छ या हुँदैन, खै म गर्न सक्छु या सकिदैन, यस्तो संकल्पले नै मायालाई आह्वान गर्छ। त्यसैले सदा उमंग-उत्साह सम्पन्न हिम्मतको संकल्प गर्नु भने भनिन्छ हिम्मतवान आत्मा।

स्लोगनः— निर्माणचित्तको तख्तमा बसेर जिम्मेवारीको ताज धारण गर्नु नै श्रेष्ठता हो।